

Richtinggevoel (634)

Het lukt me serieus om in Center Parcs te verdwalen. Het is zelfs een keertje gebeurd. Het gebrek aan richtinggevoel zorgt soms echt voor paniek. Zo ben ik ooit ook mijn auto kwijt geweest. Die had ik geparkeerd in de parkeergarage, maar vergiste me bij terugkomst in de laag.

Zo kan ik ook echt de weg niet vinden naar een kringloop. Gelukkig kan ik wel kaartlezen. En tegenwoordig is er Google Maps. De kringloopshoppen hou ik uit elkaar door de aankopen die ik er heb gedaan.

Manlief is een expert in routes. Hij rijdt er moeiteloos heen. Dat is toch echt een talent. Als ik hem vraag naar welke kringloop we gaan en hij noemt dan de naam, zegt me dat weinig. Maar als ik de shop zie, weet ik precies wat ik er heb gekocht. Hihi!

Als ik tegen manlief zeg wat we er hebben gekocht, weet ik ineens weer welke het is. Alleen daar heeft de schat geen actieve herinnering aan. Dat heeft de schat vast verdrongen. Ik ben dankbaar voor al het leuks, moois, liefs wat ik er koop. Ook de mensen om me heen kan ik er mee blij maken. Dat zijn vaak de grootste knipoogjes.

Er bestaat bijna niets leukers dan cadeautjes scoren voor een ander. Binnenkort is onze jongste jarig. Ook daar ben ik voor op zoek. Zo ben ik niet alleen op mezelf gericht. Een empathisch richtinggevoel kan ik ook mooi inzetten bij de kringloop. Een positief plaatje erbij en klaar ben je. Zie [mijn webshop](#).

Als ik alleen voor mezelf zou shoppen, zou ik toch een erg onvoldaan gevoel hebben. Het zou me het gevoel geven dat ik een trap betreed die nergens heenleidt.

Ik dacht ook dat de trap die ik fotografeerde bij StekUp nergens toe leidde. Toen ik beter keek, bleek de trap naar een vliering te leiden. Dat vond ik meteen een mooie metafoor van het leven. Al loop je ergens heen

waarvan je denkt, waar ga ik heen?
Dat kan zomaar ergens uitkomen.
Nice. Dat geeft de burger moed. Ook
burgers zonder richtinggevoel.

Hou je haaks!

Annet van Ballegooijen, 310126